

"Maddi ve ferdi ve fâni şahsın mahiyeti nazara alınmamalı." ifadesini nasıl anlamalıyız? Mahiyetini nazara almamak ne demektir?

"Bu zaman cemaat zamanıdır. Ehemmiyet ve kıymet, şahs-ı manevîye göre olur. Maddî ve ferdî ve fâni şahsın mahiyeti nazara alınmamalı. Hususan benim gibi bir biçarenin kıymetinden bin derece ziyade ehemmiyet vermekle, bir batmanı kaldırmayan zayıf omuzuna binler batman ağırlığı yüklense, altında ezilir."(1)

Bu paragrafta Üstad Hazretleri şahsını değil, Risale-i Nur'u ve cemaatin şahs-ı manevîsini nazara veriyor. Yani eski zamanda olduğu gibi, bir mürşidin şahsi kemalatı ile hizmet etme dönemi bitti, yerine kolektif akıl ve himmet geldi. Çünkü küfür ve inkar, bir cemaat şeklinde dine hücum ediyor. Şahıs ne kadar mükemmel ve deha da olsa, bu küfür cemaatinin karşısında mukavemet edemez, denilmek isteniyor.

Yoksa şahıs ve onun kabiliyetleri bütünü ile yok sayılsın, ondan istifade edilmesin denilmiyor. *Şahsın kabiliyet ve tecrübeleri*; cemaatin bünyesine büyük bir değer ve kuvvet verir, cemaat bu şahıstan istifade eder. Cemaati oluşturan bireyler ne kadar keyfiyetli olursa, cemaat de o kadar keyfiyetli ve metin olur.

Cemaat potasında şahsın sadece benlik ve gururu eritilmeli, yoksa kabiliyet ve tecrübeleri eritilmemelidir.

(1) bk. [Kastamonu Lâhikası, \(2. Mektup\)](#)